

e1, e2, e7, e8
Huyueg

Biroul permanent al Camerei Deputaților
Inițiative legislative
Nr. 477 din 11.06.2018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Către:

Biroul permanent al Senatului
Bp 322 14.06.2018

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Înregistrat nr. 3502
Data 25.06.2018

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În temeiul prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României, republicată, vă înaintăm spre dezbateră și aprobare, propunerea legislativă „**Lege privind exercitarea profesiei de moașă, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Național al Moașelor din România**”.

În numele inițiatorilor: **Deputat PSD Tamara Ciofu**

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
Înregistrat nr.	3502
Date	25.06.2018

Expunere de motive

Propunere legislativă privind exercitarea profesiei de moașă, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Național al Moașelor din România

Profesia de moașă a reapărut în România, cu formare universitară, ca o consecință a Directivei 36/2005/CE, având ca scop armonizarea în acest sens cu legislația europeană în vigoare. În acest context, art. 7 din OUG 144/2008 a copiat atribuțiile moașei din art. 41 aliniatul (1) a acestei directive. Aceeași directivă subliniază la aliniatul (2) obligativitatea ca statele membre UE să asigure posibilitatea ca moașele să poată avea acces la activitățile menționate în acest articol și să le și exercite.

Au trecut 12 ani de la aplicarea acestei directive și încă nu există norme metodologice de practică în instituțiile de stat și private, pentru art. 7 din OUG 144/2008, standard ocupațional, protocoale, ghiduri, fișe de post specifice și posibilități de activare/angajare a moașelor conforme cu statutul și competențele obținute. Mai mult decât atât, la propunerea OAMGMAMR, în decembrie 2014 printr-un Ordin de Ministru au fost aprobate normele metodologice de paractică independentă pentru profesiile de asistent medical și moașă, norme care contravin cu art. 7/OUG 144/2008 și care anihilează total conceptul de autonomie a profesiei de moașă. Este o situație care nu aduce beneficii dezvoltării profesiei de moașă în România și implicit vine în detrimentul sănătății materno-infantile. Înființarea Ordinului Moașelor din România ca organizație profesională și de reglementare a profesiei de moașă este soluția necesară și legală pentru implementarea și dezvoltarea profesiei de moașă și în România și alinierea la standardele europene.

În 2003 la întâlnirea de la Paris în cadrul programului PHARE de aderare la UE cu tema „Recunoașterea reciprocă a diplomelor în scopuri profesionale s-a hotărât în unanimitate introducerea în legea pentru asistenți și moașe a unui articol (48) care să prevadă după cum urmează: „ Ordinul Moașelor din România va fi înființat conform prevederilor legii imediat după eliberarea primelor diplome universitare.” Instituțiile desemnate pentru realizarea acestui proiect au fost domnul Ministerul Sănătății și Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România.

Confederația Internațională a Moașelor consideră că termenul medical se asociază cu profesia de moașă pe plan secundar deoarece moașa se ocupă primordial de omul sănătos iar pentru asistentul medical se asociază pe plan primar deoarece acesta se ocupă primordial de omul bolnav. În conformitate cu acest concept, profesia de moașă pentru a se putea promova și dezvolta în România, necesită un for separat de cel al asistenților medicali.

Statisticile europene, precum Raportul EURO-PERISTAT, clasează România în coada Europei în ceea ce privește sănătatea materno-infantilă, la distanțe apreciabile față de țările nordice care prin utilizarea moașelor și respectarea autonomiei acestora au indici la cote înalte și o sănătate materno-infantilă de invidiat. **În marea majoritate a țărilor europene moașele au un for separat care colaborează în condiții optime, reciproce cu celelalte foruri specifice lucrătorilor în sănătate.**

Descrierea situației actuale

În prezent reglementările existente cu privire la exercitarea profesiei de moașă nu sunt armonizate cu reglementările Uniunii Europene în domeniu.

Aproximativ 1000 de moașe au obținut licență de moașă prin absolvirea de programe universitare de stat acreditate dar sunt neintegrate adecvat sau deloc în sistemul de sănătate. Posturile care ar trebui să fie deținute de moașe sunt ocupate de alți lucrători din sănătate care nu au competențele necesare.

Absolvenții facultăților se află în imposibilitatea de activare și deci de practicarea profesiei pentru care statul le-a finanțat.

Conform Institutului Național de Sănătate Publică, în 2015 existau 591 de moașe angajate în sistemul de sănătate de stat din care doar 2 în mediul rural iar restul în mediul urban cu precizarea că neexistând norme metodologice de aplicare la art.7 OUG144/2008 și nici o organigramă care să specifice sectorul de activitate acestea din urmă sunt utilizate abuziv și pe post de asistente medicale în diverse sectoare.

Conform OAMGMAMR, în 2016, 712 moașe licențiate au solicitat și au dobândit dreptul de liberă practică.

În 2005, 9 universități de medicină au deschis programe pentru formarea moașelor, ulterior 6 au renunțat la această specializare astfel că actualmente mai există doar 3 care formează maxim 60 de moașe/an.

Cercetările și statisticile din România ne arată că doar o treime din gravide au o monitorizare optimă, în timp ce peste două treimi își obțin informațiile pe cont propriu și din surse nevalidate. În 2016, 41.000 de femei au născut fără să fi avut nici măcar un contact cu un specialist în domeniu, pe parcursul sarcinii. Este doar unul din efectele dramatice ale absenței integrării moașei în echipa ce acordă servicii de sănătate femeilor aflate la vârsta fertilității.

Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România este organizația profesională și de reglementare cu rol de a elabora norme și reguli de practicare a profesiei de asistent medical generalist, moașă și asistent medical. Are un activ de aproximativ 150.000 de membri, marea majoritate fiind asistenți cu studii medii și cu studii universitare și doar 712 moașe

licențiate. Conform Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România „Toate acțiunile Ordinului, de la înființare și până în prezent, au fost axate în primul rând pe nevoile profesionale ale membrilor săi, urmărind cu prioritate reglementarea și dezvoltarea profesiei de asistent medical: <http://www.oamr.ro/istoric/>

Un colegiu separat va permite concentrarea efectivă pe implementarea și dezvoltarea profesiei de moașă și pe integrarea rapidă și eficientă după modelul European, ceea ce va duce la reducerea cheltuielilor inutile prin prevenție adecvată pe parcursul sarcinii, scăderea medicalizării excesive și a complicațiilor la naștere determinate de atitudinile intervenționale practicate excesiv actualmente, în acest domeniu.

Cercetările internaționale au demonstrat că moașa este indispensabilă și de neînlocuit în asigurarea serviciilor eficiente de sănătate în domeniu (baza de date Cochrane).

Atât în Austria cât și în celelalte țări europene civilizate, moașa a existat dintodeauna și serviciile în domeniu s-au bazat pe acest specialist.

Studiile WHO și Save The Children arată că la nivel global s-a obținut o scădere a mortalității materno-infantile, în țările lumii a 3-a, prin utilizarea eficientă a moașelor și implicit prin mărirea numărului acestora. O analiză efectuată de Save The Children arată că 38% din decesele nou-născuților ar putea fi prevenite dacă moașele ar fi specialiștii utilizați pentru furnizarea de servicii de sănătate de bază pentru 99% din femeile însărcinate. Țările acestea, ajutate de foruri precum WHO, au construit și implementat strategii de sănătate în acest domeniu folosind ca pion principal moașa.

În iunie 2010, primul ministru David Cameron, a declarat că Anglia s-a confruntat cu o rată de mortalitate materno- infantilă mare în prima parte a secolului XX, până când liberalii împreună cu conservatorii au implementat o politică publică de sănătate care nu a făcut altceva decât să creeze rețele naționale de servicii bazate pe moașe. Acest pas a condus la o reducere cu 80% a mortalității materne în 15 ani. În opinia domniei sale, ar fi momentul luării unei astfel de măsuri și în țările care au actualmente o problemă similară. Viața femeilor și a copiilor lor la naștere, poate fi salvată prin concentrarea pe recrutarea și pregătirea moașelor și oferirea ulterioară a posibilității lor de activare în acest domeniu.

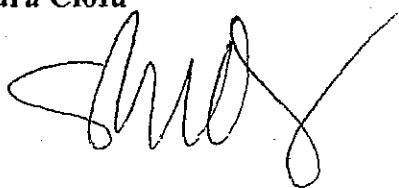
Integrarea acestui specialist în echipa de îngrijire materno-infantilă va duce la: îmbunătățirea calității serviciilor de sănătate și parcurgerea etapelor sarcină, naștere și lăuzie firesc fără a fi percepute ca boli și fără traumatisme psihice și fizice; creșterea ratei de nașteri naturale și scăderea patologiei asociate de cezariană la vârsta adultă; creșterea indicelui de sănătate fizică și psihică a femeilor și a viitoarelor generații.

Statistici privind mortalitatea infantilă la 100.000 de nou născuți în alte țări din Europa în 2015:

4% în Austria, 6% în Danemarca,, 4% în Suedia, 3% în Islanda, 3% în Finlanda, 5% în Norvegia și 31% în România.

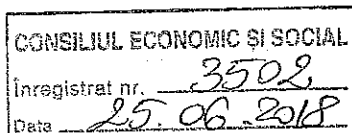
Având în vedere situația alarmantă a indicilor de sănătate materno-infantilă și implicațiile pe termen lung asupra populației precum și repercursiunile pentru România în caz de nerespectare a prevederilor DE 36/2005, este necesară implementarea reală și clarificarea din punct de vedere legislativ a profesiei de moașă și implicit promovarea în regim de urgență a unui proiect de act normativ în acest sens.

În numele inițiatorilor: Deputat PSD Tamara Ciofu

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Tamara Ciofu', written in a cursive style.

**Lege privind exercitarea profesiei de moașă, precum și
înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Național al
Moașelor din România**

Nr. crt.	Nume și prenume parlamentar	Partid	Semnătura
1	SUCIU VASILE DANIEL	PSD	
2	SIMONIS ALFRED ROBERT	PSD	
3	PETREA GABRIEL	PSD	
4	Gavilă Camelia	PSD	
5	COȘCĂ MARIELA	PSD	
6	HUNCA MIRELA	PSD	
7	DOBRIȚĂ IONELA VIORELA	PSD	
8	ROTARU RĂZVAN	PSD	
9	Ciuhodaru Tudor	PSD	
10	STEFANESCU ELIZA MARIA	PSD	
11	PODASCA GABRIELA	PSD	
12	BOVICU FLORENTIN	PSD	
13	AXINTE VASILE	PSD	
14	HORNEA IONEL	PSD	
15	PĂLE ȘANUȚ	PSD	
16	CIUHODARU TUDOR	PSD	
17	FURTUNĂ MIRELA	PSD	
18	POP Andrei	PSD	
19	Petru Florin Manele	PSD	
20	DUMBUȚĂ COSTEL	PSD	
21	MĂCOVEI SILVIU	PSD	
22	PODESU MARIANA VENERA	MIN	
23	LONGHER VICTORIA	MIN	
24	VASILE DANIEL	MIN	
25	BOBOE ROBECA	PSD	
26	CĂRUȚĂ AINA - CRISTINA	PSD	
27	BOGĂCIU CORINA	PSD	
28	ILISĂHU CLAUDIU	PSD	
29	POPA ȘTEFAN OVIDIU	PSD	
30	IANA "BIZAN-GAYRAL	Ind	
31	GAURILIA BRANCO	PSD	

Parlamentul României

LEGE

privind exercitarea profesiei de moașă, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Național al Moașelor din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I: Exercițarea profesiei de moașă

SECȚIUNEA I: Dispoziții generale

Art. 1.

Prezenta lege reglementează activitățile și practicile legate de exercitarea profesiei de moașă pe teritoriul României precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Național al Moașelor din România, denumit în continuare CNMR.

Art. 2.

(1) Profesia de moașă este o profesie liberală, în domeniul sănătății materno-infantile ce se extinde la îngrijirea femeii de vârstă fertilă, sănătate sexuală, consiliere și planning familial și este furnizoare de servicii de sănătate, servicii medicale și servicii conexe actului medical.

(2) Profesia de moașă are ca scop principal asigurarea unei stări de sănătate de calitate în domeniul materno-infantil, a familiei și femeii de vârstă fertilă în general și a gravidei/mamei și copilului ei în special, prin asigurarea accesului la îngrijiri de sănătate corespunzătoare și/sau asistență medicală, furnizând servicii de specialitate individualizate, centrate pe femeie, copil și familie precum și practici preventive cu îndeplinirea măsurilor de urgență la nevoie.

(3) În vederea realizării acestui scop, pe tot timpul exercitării profesiei, moașa trebuie să acționeze cu profesionalism, dovedind disponibilitate, competență, corectitudine, devotament, loialitate, confidențialitate și respect față de ființa umană.

Art. 3.

(1) Profesia de moașă se exercită, pe teritoriul României, de către persoanele fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în profesia de moașă, care pot fi:

a) cetățeni ai statului român;

b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;

c) membrii de familie ai unui cetățean al unuia dintre statele prevăzute la lit. b), așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului

Economic European, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare;

d) cetățenii statelor terțe, beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;

e) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung acordat de unul dintre statele prevăzute la lit.b).

Art. 4

(1) Prin excepție de la prevederile art. 3 și 5, moașele, cetățenii ai unui stat terț, pot exercita temporar activitățile profesionale în România, cu avizul CNMR.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în cazurile în care activitățile profesionale se exercită în scop didactic și ocazional, în cadrul acțiunilor umanitare, al situațiilor de urgență, al schimburilor de experiență, al convențiilor bilaterale încheiate de România cu statele terțe de proveniență a prestatorilor. Durata de exercitare a activităților profesionale în aceste cazuri este de 3 luni, cu posibilitatea de prelungire pentru o durată de încă maximum 3 luni pe an.

(3) Metodologia de avizare se aprobă prin hotărâre a CNMR.

Art. 5

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) prin termenul de stat membru de origine sau de proveniență, stat membru de stabilire sau, după caz, stat membru gazdă se înțelege un stat membru al Uniunii Europene, un stat aparținând Spațiului Economic European sau Confederația Elvețiană;

b) termenul de moașă desemnează titularii titlului oficial de moașă, abilitați să acorde serviciile de sănătate ale căror conținut și caracteristici sunt prevăzute la art. 8;

Art. 6

Titlurile oficiale de calificare în profesia de moașă obținut în afara României, a statelor membre ale Uniunii Europene, a statelor aparținând Spațiului Economic European sau în afara Confederației Elvețiene se echivalează de Ministerul Educației.

Art. 7

(1) Controlul și supravegherea exercitării profesiei de moașă sunt realizate de Ministerul Sănătății și de CNMR, denumite în continuare autorități competente române, în conformitate cu atribuțiile prevăzute de reglementările legale în vigoare.

(2) Activitățile prevăzute la art. 8, care au ca scop asigurarea sănătății materno-infantile și reproductive, se exercită în România cu titlul profesional de moașă.

(3) Activitățile moașei se exercită cu respectarea normelor metodologice elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CNMR.

Art. 8

(1) Profesia de moașă presupune exercitarea următoarelor activități, în conformitate cu prevederile legale în vigoare:

a) asigurarea unei bune informări, consilierea în materie de planificare familială și prescrierea de metode contraceptive adecvate;

b) diagnosticarea sarcinii, supravegherea sarcinii normale, efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției sarcinii normale, prescrierea și consilierea privind testele

necesare monitorizării sarcinii normale, recoltarea de probe biologice și interpretarea rezultatelor;

- c) prescrierea și consilierea privind examinările necesare diagnosticării sarcinilor cu risc;
- d) stabilirea unui program de pregătire a viitorilor părinți și consilierea lor în materie de igienă, alimentație și asigurarea pregătirii complete pentru naștere;
- e) îngrijirea și asistarea mamei în timpul travaliului și monitorizarea stării fătului in utero prin mijloace clinice și tehnice adecvate;
- f) monitorizarea și asistarea nașterii normale inclusiv, la nevoie, efectuarea epiziotomiei și în cazuri de urgență practicarea nașterii în prezentație pelviană;
- g) recunoașterea, la mamă și la copil, a semnelor care anunță anomalii ce necesită intervenția unui medic și, după caz, asistarea acestuia; luarea măsurilor de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului;
- h) examinarea și îngrijirea nou-născutului; luarea tuturor inițiativelor care se impun în caz de nevoie și practicarea, după caz, a resuscitării imediate;
- i) îngrijirea mamei, monitorizarea mamei în perioada postnatală și acordarea tuturor recomandărilor utile privind creșterea și alăptarea nou-născutului în cele mai bune condiții;
- j) acordarea îngrijirilor prescrise de medic;
- k) elaborarea rapoartelor scrise necesare;
- l) desfășurarea, în instituții de învățământ, a activităților de educație pentru pregătirea viitoarelor moașe; dezvoltarea și implicarea în activități de cercetare; dezvoltarea și implementarea programelor de educație continuă.

(2) În contextul patologiei moașei:

- a) distinge în timp util anomaliile și recunoaște patologia la femeia însărcinată sau făt
- b) în cazul identificării unei situații patologice, redirecționează gravida/lăuza/nou-născutul către obstetrician/neonatolog/medic de familie/medic de urgență și-l informează despre evoluția cazului și a complicației apărute;
- c) ia măsurile de urgență necesare până la sosirea medicului;
- d) se implică activ în deciziile medicale și este direct responsabilă, pentru sarcinile care-i sunt atribuite, în limita competențelor sale;
- e) posedă cunoștințele și calificarea necesară pentru a oferi și îngrijire perinatală în cazuistica cu risc crescut, atât pentru mamă cât și pentru nou-născut, la indicația și sub supervizarea unui medic ;
- f) lucrează în cadrul unei echipe compusă din medici, moașe, asistente medicale și infirmiere

(3) Activitățile prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) se exercită cu asumarea răspunderii profesionale și legale a moașei privind planificarea, organizarea, evaluarea și furnizarea serviciilor, precum și cu privire la totalitatea actelor și manevrelor practicate.

Art. 9

(1) În exercitarea profesiei, moașa aplică cunoștințele dobândite în domeniu și are relații de colaborare reglementate prin protocoale cu alți profesioniști autorizați (obstetrician/neonatolog/medic de familie, etc.) și are obligația referirii către aceștia a complicațiilor materne, fetale și/sau neonatale care îi depășesc competențele.

(2) Moașa îngrijește, sprijină și monitorizează, într-o manieră globală și autonomă, gravidele/lăuzele sănătoase și nou-născuții sănătoși, se ocupă de planning familial și de formarea sexuală și relațională a tinerilor.

(3) Moașa participă la toate programele de sănătate publică ce implică sănătatea materno-infantilă, a familiei și a femeii de vârstă fertilă și este pe deplin responsabilă pentru furnizarea de servicii de sănătate și/sau medicale.

(4) Moașa participă și la îngrijirea femeii și copilului în situații cu risc crescut pe baza protocoalelor în vigoare și prin implementarea recomandărilor obstetricienilor, neonatologilor și altor specialiști.

Art. 10

(1) Deciziile profesionale ale moașei vor fi luate în limitele competenței sale profesionale, având în vedere interesul și drepturile beneficiarilor de servicii, respectarea voinței acestora, grija față de sănătatea lor și față de sănătatea publică, principiile general-acceptate în domeniul materno-infantil, respectând în tot ce întreprinde, demnitatea umană, valorile și credințele culturale individuale. Deviza acestei profesii este parteneriatul cu femeia gravidă și colaborarea cu ceilalți profesioniști din domeniul sănătății materno-infantile.

(2) În situații în care moașa furnizează servicii corespunzătoare competențelor sale dar în contextul unei patologii și în cadrul unei echipe de profesioniști, răspunderea pentru actul medical efectuat aparține coordonatorului echipei.

(3) Moașa își desfășoară activitatea pe baza principiului autonomiei profesionale, care îi conferă dreptul de inițiativă și decizie în exercitarea actului profesional în conformitate cu competențele dobândite și cu asumarea deplină a răspunderii pentru calitatea acestuia.

Art. 11

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, de urgență ori când beneficiarii sau reprezentanții legali ori numiți ai acestora sunt în imposibilitate de a-și exprima voința sau consimțământul, moașa acționează respectând voința și dreptul acestora de a refuza ori de a opri îngrijirile acordate.

(2) Responsabilitatea moașei încetează în situația în care beneficiarii nu respectă recomandările sau planul de îngrijire întocmit de aceasta.

Art.12

Având în vedere natura profesiei de moașă și obligațiile fundamentale ale acesteia față de beneficiari în exercitarea profesiei, moașa nu este funcționar public.

Art. 13

(1) Profesia de moașă se exercită pe teritoriul României de persoanele prevăzute la art. 3, care îndeplinesc următoarele condiții:

- a) să aibă capacitate juridică civilă deplină de exercițiu;
- b) să fie posesoarea unui titlu oficial de moașă;
- c) să nu se găsească în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de prezenta lege;
- d) să fie apte din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de moașă;
- e) să dețină autorizație de liberă practică emisă de CNMR.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. d), în caz de prestare temporară sau ocazională de servicii, moașele care întrunesc condițiile prevăzute la art. 3 lit. b), d) sau f) trebuie să înștiințeze Ministerul Sănătății cu privire la prestarea temporară sau ocazională de servicii pe teritoriul României și să fie înregistrate pe această perioadă în CNMR.

(3) Moașele unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabilite pe teritoriul României, precum și moașele care întrunesc condițiile prevăzute la art. 3 lit. c) și e) exercită profesia de moașă cu aceleași drepturi și obligații ca moașele cetățeni români.

Art. 14

(1) La primirea în Colegiul Național al Moașelor din România, moașa va depune următorul jurământ:

"În numele Vieții și al Onoarei, jur să îmi exercit profesia cu demnitate, să respect ființa umană și drepturile sale și să păstrez secretul profesional.

Jur să respect valorile spirituale și culturale ale femeii, copilului și familiei ei.

Sănătatea mamei și-a copilului va fi pentru mine o obligație sacră;

Jur ca toate acțiunile mele să fie în folosul acestora și să fiu alături de ei la nevoie, dezvoltând o relație de parteneriat bazată pe încredere.

Jur să nu pun în pericol viața celor pe care îi voi avea în îngrijire.

Voi menține prin toate mijloacele onoarea și nobila tradiție a profesiei de moașă;

Nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și beneficiarii îngrijirilor mele considerații de naționalitate, rasă, religie, partid sau stare socială;

Fac acest jurământ în mod solemn, liber, pe onoare!"

(2) Moașele, cetățeni ai altor state pot depune jurământul în limba română sau în limba țării de origine sau de proveniență.

SECȚIUNEA a II-a: Nedemnități și incompatibilități

Art. 15

Este nedemnă și nu poate exercita profesia de moașă :

a) moașele care au fost condamnate definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei și pentru care nu a intervenit reabilitarea;

b) moașele cărora li s-a aplicat pedeapsa interdicției de-a exercita profesia pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă.

Art. 16

(1) Exercițarea profesiei de moașă este incompatibilă cu orice acțiune de natură a aduce atingere demnității profesionale de moașă sau bunelor moravuri, conform Codului de etică și deontologie al profesiei de moașă, emis de CNMR

(2) Pe timpul stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercițiu al profesiei.

(3) În termen de 10 zile de la apariția situației de incompatibilitate moașa este obligată să anunțe filiala CNMR a cărei membru este.

(4) La solicitarea moașei și, respectiv la sesizarea oricărei persoane, instituții sau autorități interesate, președintele filialei CNMR din care face parte persoana aflată în stare de incompatibilitate poate constitui o comisie pentru fiecare caz în parte, alcătuită din 3 membri, pentru a constata existența sau inexistența stării de incompatibilitate.

SECȚIUNEA a III-a: Autorizarea exercitării profesiei de moașă

Art. 17

(1) Moașele care întrunesc condițiile prevăzute la art. 3 exercită profesia pe baza certificatului de membru eliberat de CNMR, avizat anual. Avizul anual se acordă numai după încheierea asigurării de răspundere civilă pentru greșeli (malpraxis medical) în activitatea profesională, valabilă pentru anul respectiv. Certificatul de membru este însoțit de fișa de evidență elaborată de CNMR.

(2) Certificatul de membru se acordă pe baza următoarelor documente:

- a) copia legalizată a documentelor de studii care atestă formarea și calificarea în profesie;
- b) declarație pe propria răspundere privind neîncadrarea în situațiile prevăzute la art. 15 și 16;
- c) certificatul de cazier judiciar;
- d) certificatul de sănătate fizică și psihică.

(3) CNMR înscrie membrii săi în Registrul Național Unic al moașelor din România, întocmit de CNMR.

(4) La întocmirea Registrului Național Unic, CNMR utilizează și codul numeric personal pentru cetățenii români, precum și documentele de identitate emise de țara de origine pentru cetățenii altor state. Registrul Național Unic al moașelor din România se publică pe site-ul CNMR, cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, exercită profesia temporar sau ocazional în România pe baza documentelor prevăzute la art. 23 alin. (1).

Art. 18

Moașele care au împlinit vârsta de pensionare prevăzută de lege nu pot deține funcții de conducere în cadrul Ministerului Sănătății, al ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, al autorităților de sănătate publică, al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al caselor județene de asigurări de sănătate și a municipiului București, precum și în cadrul unităților sanitare publice.

Art. 19

(1) În cazul în care o moașă nu își exercită profesia o perioadă mai mare de 5 ani, CNMR reatestă, la cerere, competența profesională a acesteia, în vederea exercitării profesiei.

(2) Metodologia de reatestare a competenței profesionale se stabilește prin norme metodologice de către CNMR prin hotărâre.

CAPITOLUL II: Dispoziții privind exercitarea, pe teritoriul României, a profesiei de moașă de către moașele unui stat membru al Uniunii Europene, ale unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene

SECȚIUNEA I: Dispoziții privind facilitarea dreptului de stabilire pentru moașe cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene

Art. 20

(1) În caz de stabilire pe teritoriul României, solicitările moașelor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene cu privire la accesul la una dintre activitățile profesionale se soluționează de către CNMR.

(2) Solicitanții prevăzuți la alin. (1) vor depune un dosar care cuprinde:

a) copia documentului de cetățenie;

b) copia documentelor care atestă formarea și calificarea în profesie, precum și dovada experienței profesionale a titularului dacă este cazul;

c) certificatul emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau proveniență, care întrunesc cerințele de formare prevăzute de formele comunitare, prin care se atestă că titlurile oficiale de calificare sunt cele prevăzute de Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale;

d) documentul care atestă sănătatea fizică și psihică, emis de statul membru de origine sau proveniență;

e) dovezi emise de statul membru de origine sau proveniență, privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații care suspendă ori interzice exercitarea profesiei în caz de eroare profesională, respectiv o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori a unor condamnări penale definitive;

f) certificatul eliberat de instituțiile bancare, inclusiv de societățile de asigurare din unul din statele membre prevăzute la alin. (1) prin care se atestă că titularul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în România, precum și cu reglementările privind termenii și extinderea acestei garanții.

(3) În situația titlurilor de calificare de moașă a căror recunoaștere intră sub incidența Sistemului general de recunoaștere a calificărilor, CNMR poate cere solicitantului informații cu privire la formarea înșușită de acesta, necesare stabilirii diferențelor față de formarea națională în aceeași profesie, în vederea alcătuirii probei de aptitudini. În cazul în care acesta nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, CNMR se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine al solicitantului.

(4) Documentele prevăzute la alin. (2) lit. b) - f) sunt însoțite de traduceri legalizate în limba română.

(5) Documentele prevăzute la alin. (2) lit. d) - f) sunt valabile 3 luni de la data emiterii.

(6) Autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență trimit documentele solicitate la alin. (2) lit. e) în termen de 50 de zile.

(7) În cazul în care statul membru de origine sau de proveniență nu emite cetățenilor săi documentul prevăzut la alin. (2) lit. e), CNMR acceptă certificatul eliberat pe baza declarației sub jurământ ori a declarației solemne a solicitantului, eliberat de către autoritatea judiciară sau administrativă competentă ori, după caz, de notarul sau organizația profesională abilitată în acest sens de acel stat.

(8) În cazul în care România este statul membru de origine sau proveniență al moașelor care solicită recunoașterea calificării profesionale într-un alt stat membru al Uniunii Europene, CNMR, în calitate de autoritate competentă română respectă termenul prevăzut la alin. (6), în

vederea soluționării acestor cereri

Art.21

(1) Solicitățile moașelor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene cu privire la accesul în România la una din activitățile prevăzute la art. 3 lit.b), e),f), se soluționează de către CNMR, în termen de 90 zile de la depunerea dosarului complet de către cel interesat.

(2) În cazul unor suspiciuni justificate, CNMR, poate solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare eliberate în acel stat membru, precum și, după caz, o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale sau a unei condamnări definitive pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(3) Colaborarea CNMR cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale unui stat aparținând Spațiului Economic European și, respectiv, ale Confederației Elvețiene, se va face cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare prin intermediul Sistemului de informare a Pieței Interne a Uniunii Europene (IMI).

(4) Condițiile de obținere a autorizației pentru exercitarea profesiei în România de către moașele prevăzute la art.20 alin. (1) vor fi stipulate prin hotărâre a CNMR.

SECȚIUNEA a II-a : Dispoziții privind libera exercitare a profesiei în regim temporar sau ocazional de către moașe cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene atunci când se deplasează pe teritoriul României.

Art.22

(1) Moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care sunt stabilite în vederea exercitării profesiei în unul din aceste state, atunci când se deplasează pe teritoriul României pentru a exercita în regim temporar sau ocazional activitățile de moașă sunt exceptate de la obligația înscrierii în CNMR.

(2) Caracterul temporar sau ocazional al exercitării activităților de moașă este stabilit, de la caz la caz, de către Ministerul Sănătății, în funcție de durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate automat în CNMR pe durata exercitării serviciilor respective, în baza copiei documentelor prestatorului prevăzute la art. 23 alin. (1), transmise în acest scop de către Ministerul Sănătății, și sunt scutite de plata cotizației de membru.

(4) Pe durata exercitării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României, persoanele prevăzute la alin. (1) se supun dispozițiilor cu caracter profesional, regulamentar sau administrativ privind calificările profesionale și utilizarea titlurilor, dispozițiilor privind faptele profesionale grave care afectează direct și specific protecția și securitatea beneficiarilor serviciilor de îngrijiri, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de legea pentru moașele, cetățeni români, membri ai CNMR.

(5) Solicitățile moașelor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul din aceste state,

referitoare la exercitarea temporară sau ocazională de servicii în România se soluționează de către CNMR

Art. 23

(1) În cazul în care solicitantul se află la prima exercitare temporară sau ocazională de servicii în România, acesta va înainta CNMR următoarele documente:

a) o declarație prealabilă scrisă, în care se precizează domeniul de asigurare sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind responsabilitatea profesională de care solicitantul beneficiază în statul membru de stabilire;

b) copia documentului de cetățenie;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei ori condamnări penale definitive;

e) diplomele, certificatele sau alte titluri de moașă, prevăzute de lege ori de normele Uniunii Europene, pentru exercitarea activităților în cauză;

f) traducerea legalizată în limba română a documentelor prevăzute la lit. c) - e).

(2) Declarația prevăzută la alin.(1) lit. a) poate fi înaintată prin toate mijloacele de comunicare și se reînnoiește o dată pe an, dacă moașa intenționează să furnizeze temporar sau ocazional, în cursul anului respectiv, servicii de sănătate în România.

(3) Prezentarea declarației prevăzute la alin. (1) lit. a) este obligatorie și asigură accesul moașei în cauză la activitatea de servicii sau dreptul de a exercita activitatea respectivă pe întreg teritoriul României.

(4) În cazul moașelor prevăzute la art. 22, aflate la prima exercitare temporară sau ocazională de servicii, autoritățile competente române pot verifica formarea profesională a acestora. Verificarea este posibilă numai în cazul în care are ca scop evitarea producerii daunelor aduse sănătății persoanelor aflate în îngrijirea moașei solicitante, din cauza lipsei calificării profesionale a acesteia sau a depășirii competențelor.

(5) În termen de până la 30 de zile de la data primirii declarației și a documentelor însoțitoare, prevăzute la alin. (1), CNMR informează solicitantul cu privire la decizia sa:

a) de a nu verifica calificările profesionale ale acestuia;

b) de a-i solicita acestuia să promoveze o probă de aptitudini, sau de a-i permite să exercite temporar sau ocazional serviciile.

(6) În cazul întâmpinării unor situații care ar putea conduce la o întârziere în luarea unei decizii datorată verificării calificării solicitantului, CNMR notifică acestuia, în termenul prevăzut la alin.

(5), motivele întârzierii. Situațiile constatate se rezolvă în termen de 30 de zile de la notificare, iar decizia se finalizează în termen de 60 de zile din momentul soluționării acestora.

(7) În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului de servicii și formarea impusă în România pentru aceeași profesie, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a moașei sau de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, CNMR oferă moașei în cauză posibilitatea de a demonstra printr-o probă de aptitudini că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele respective.

(8) Metodologia probei de aptitudini se stabilește prin hotărâre a CNMR.

(9) În urma susținerii probei de aptitudini de către prestatorul de servicii, CNMR, decide cu privire la furnizarea serviciului de către acesta, iar exercitarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de 30 de zile de la data luării deciziei.

Art.24

(1) În caz de exercitare temporară a serviciilor în România, moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabilite în unul din aceste state, sunt exceptate de la procedura de acreditare prevăzută de legislația asigurărilor sociale de sănătate.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a informa în prealabil Casa Națională de Asigurări de Sănătate asupra serviciilor pe care urmează să le exercite pe teritoriul României, iar în caz de urgență, în termen de maximum 7 zile de la exercitarea acestora.

Art. 25

(1) Pentru fiecare exercitare de servicii, CNMR poate solicita autorităților competente omoloage din statul membru de stabilire informații pertinente cu privire la legalitatea condiției de stabilire, buna conduită profesională a solicitantului sau existența sancțiunilor disciplinare ori penale.

(2) Schimbul oricăror informații, precum și al celor privind sancțiunile disciplinare ori penale aplicate, susceptibile de a avea consecințe asupra activităților de moașă, se va face cu respectarea prevederilor art.21 alin(3) a prezentei legi

SECȚIUNEA a III-a: Dispoziții comune cu privire la dreptul de stabilire și libera prestare de servicii de către moașe cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care exercită profesia în România

Art. 26

(1) Moașele, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care exercită profesia în România au dreptul de a atașa la titlul profesional titlul legal de calificare obținut în statul membru de origine sau de proveniență, în limba statului emitent și, eventual, abrevierea acestui titlu. Titlul de calificare va fi însoțit de numele și locul instituției sau al organismului emitent.

(2) Dacă titlul de calificare prevăzut la alin.(1) desemnează în România o pregătire complementară neînsușită de beneficiar, acesta va utiliza în exercițiul profesiei forma corespunzătoare a titlului, indicată de autoritățile competente române.

Art.27

(1) În cazul moașelor, prevăzute la art.20, exercitarea cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor pe teritoriul României se face cu titlul profesional de moașă prevăzut de prezenta lege.

(2) În cazul moașelor stabilite în România, exercitarea profesiei se face cu titlul profesional prevăzut de prezenta lege pentru profesia în cauză.

(3) CNMR informează semestrial Ministerul Sănătății cu privire la numărul moașelor care beneficiază de prevederile privind exercitarea profesiei în regim temporar, ocazional sau în regim de stabilire pe teritoriul României

Art. 28

(1) Moaşele cetăteni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care exercită profesia ca urmare a recunoașterii calificării profesionale de către autoritățile competente române trebuie să posede cunoștințele lingvistice necesare desfășurării activităților profesionale în România.

(2) CNMR este desemnat ca autoritate competentă să verifice respectarea obligației prevăzute la alin. (1).

(3) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială sau a unei alte limbi materne în România cu condiția ca aceasta să fie o limbă oficială a Uniunii Europene.

(4) CNMR poate efectua verificarea cunoștințelor lingvistice numai după emiterea, conform normelor comunitare, a cardului profesional european de moașă sau, după caz, numai după recunoașterea calificărilor profesionale ale acestora. Verificarea este proporțională cu activitatea care urmează a fi desfășurată de către titular.

(5) Deciziile CNMR cu privire la verificarea cunoștințelor lingvistice pot fi atacate la instanța de contencios administrativ competentă, potrivit legii.

Art. 29

(1) Moaşele cetăteni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți și care exercită profesia în România, au obligația să cunoască legislația din domeniul sănătății, domeniul securității sociale, precum și prevederile Codului de etică și deontologie al moașei.

(2) În vederea accesului la informațiile prevăzute la alin. (2), CNMR organizează, la nivelul structurilor teritoriale și centrale, birouri de informare legislativă.

(3) Moaşele cetăteni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care, în timpul exercitării profesiei în România, încalcă dispozițiile legale și regulamentele profesiei, răspund potrivit legii.

SECȚIUNEA a IV-a: Mecanismul de alertă

Art. 30

(1) CNMR informează autoritățile competente din toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene cu privire la moaşele cărora li s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul României, în întregime sau în parte, chiar și cu caracter temporar, activitățile profesionale, prin alertă, în cadrul IMI.

(2) Atunci când expiră o interdicție sau o restricție, CNMR informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

(3) Moaşele în cazul cărora se trimit alerte celorlalte state membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene sunt informate în scris de către CNMR cu privire la deciziile de alertă, în același timp cu alerta în sine

(4) Metodologia de alertă se stabilește prin hotărâre de către CNMR.

CAPITOLUL III: Exercițarea profesiei de moașă cu drept de liberă practică pe teritoriul României

SECȚIUNEA I: Dispoziții generale

Art. 31

(1) Moașele își desfășoară activitatea în sistem public și/sau în sectorul privat, precum și în regim independent în colaborare cu furnizorii de servicii de îngrijiri de sănătate.

(2) Activitatea moașelor se desfășoară în cadrul echipei de îngrijire materno-infantilă și sănătate reproductivă sau independent, ca titulari ori asociați ai cabinetelor de practică independentă.

Art. 32

Moașele pot activa ca și cadre didactice universitare în instituții de învățământ superior de profil precum și în instituții de cercetare conform prevederilor legale.

Art. 33

(1) Angajarea și promovarea profesională a moașei în sistemul sanitar public și privat se realizează în condițiile legii.

(2) Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională moașele din sistemul public sau privat încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

(3) La încheierea contractului de muncă moașele au obligația să prezinte o copie a asigurării prevăzute la alin. (2).

(4) Vârsta de pensionare a moașelor este de 65 de ani, indiferent de sex.

(5) La cerere, moașele se pot pensiona anticipat, la vârstele prevăzute de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice cu modificările și completările ulterioare

(6) Prin derogare de la dispozițiile art.56 alin (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003- Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contractul de muncă al moașelor încetează de drept la îndeplinirea cumulativă a condițiilor privind împlinirea vârstei de 65 de ani și a stagiului minim de cotizare realizat în sistemul public de pensii sau la data comunicării deciziei de pensie pentru limita de vârstă, pensiei de invaliditate, pensiei anticipate, pensiei anticipate parțiale, pensiei pentru limita de vârstă cu reducerea vârstei standard de pensionare, în cazurile prevăzute la alin (5).

(7) Moașele care au depășit limita de vârstă prevăzută la alin. (4) pot profesa în continuare în unități de profil private. Desfășurarea activității se face în baza certificatului de membru și a avizului anual al CNMR, eliberat pe baza certificatului de sănătate și a asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv.

(8) În cazul unităților de sănătate publică care înregistrează deficit de personal, precum și al unităților de sănătate publică aflate în zone defavorizate, moașele își pot continua activitatea peste vârsta de pensionare prevăzută de lege, până la ocuparea posturilor prin concurs, la propunerea autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București, cu avizul CNMR și cu aprobarea Ministerului Sănătății.

Art. 34

Educația și dezvoltarea profesională continuă se realizează de furnizori acreditați, cu avizul CNMR.

Art. 35

(1) Practicarea profesiei de moașă de către o persoană care nu are această calitate ori nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește conform prevederilor Codului penal.

(2) CNMR, prin președintele filialei teritoriale, este în drept să exercite acțiunea civilă pentru acordarea de daune morale în cazul lezării prestigiului sau intereselor profesionale ale CNMR ori să sesizeze, după caz, organele de urmărire penală sau autoritățile competente pentru urmărirea și trimiterea în judecată a persoanelor care își atribuie sau care întrebunțează fără drept titlul ori calitatea de moașă ori care practică în mod nelegal.

SECȚIUNEA a II-a: Forme de exercitare a profesiei de moașă cu drept de liberă practică

Art. 36

(1) Moașele care se încadrează la prevederile art. 3, membre ale CNMR, exercită profesia în regim salarial și/sau independent.

(2) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către moașe, sunt stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CNMR.

Art.37

(1) Profesia de moașă se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art.3, care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 13 lit a)- lit e)

(2) În sensul prezentei legi, prin titlu oficial de moașă, se înțelege:

a) diploma de licență în specializarea moașă, eliberată de o instituție de învățământ superior, acreditată în România, pe domeniul sănătate, cu o durată de minimum 4 ani (240 de credite);

b) adeverință de absolvire a studiilor, eliberată la cererea absolventului, ca urmare a promovării examenului de licență, valabilă până la eliberarea diplomei de licență, conform prevederilor lit. a), dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;

c) diplomă sau adeverință de tipul celei menționate la lit. a) și b), obținută în străinătate și recunoscută sau echivalată în România, după caz.

Art. 38

Principalele domenii de practică în care activează moașa sunt:

a) moașa de familie care activează la nivelul îngrijirilor de sănătate și/sau medicale primare

b) moașa clinician: activează la nivel de blocuri materno-infantile, clinici sau alte instituții de profil;

c) moașa pentru sănătatea publică sau comunitară: activează cu rol direct în furnizarea la nivelul comunității a serviciilor de sănătate materno-infantilă la nivel de individ/grupuri vulnerabile din punct de vedere medical și social în vederea îmbunătățirii și menținerii sănătății reproductive, a mamei și copilului concomitent cu minimalizarea riscurilor care decurg din bolile asociate acestui domeniu;

d) moașa din sectorul administrativ ce activează în managementul instituțiilor din domeniu.

e) moașa cadru didactic și/sau cercetător, care a parcurs formarea educațională prevăzută de legislația în vigoare;

f) alte domenii de practică în domeniul materno-infantil pot fi stabilite prin ordin comun al ministrului sănătății, ministrului educației naționale și ministrului muncii și justiției sociale.

Art. 39

(1) Exercițarea profesiei de moașă se realizează în instituții publice, private sau în forme independente de exercitare a profesiei.

(2) Formele independente de exercitare a profesiei sunt:

a) cabinet independent de moașă;

b) societate civilă profesională de moașe.

(3) Formele independente de exercitare a profesiei de moașă pot angaja personal salariat, pot încheia contracte de colaborare cu alte moașe, contracte de conlucrare cu alte forme independente de exercitare a profesiei, contracte cu furnizorii de bunuri și servicii necesare activității lor, contracte specifice cu unități medicale, educaționale, sociale, cu mijloace de comunicare în masă, forme specifice de exercitare a profesiei de medic și a diverselor alte profesii conexe și alte acte juridice civile, în condițiile Codului civil și legilor speciale aplicabile.

(4) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către moașe vor fi stabilite prin norme elaborate de Ministerul Sănătății, în colaborare cu CNMR

CAPITOLUL IV Înființarea, organizarea și funcționarea CNMR

Art. 40

(1) Colegiul Național al Moașelor din România se organizează și funcționează ca organizație profesională, cu personalitate juridică, neguvernamentală, de interes public, apolitică, fără scop patrimonial, cu responsabilități delegate de autoritatea de stat, având ca obiect de activitate controlul și supravegherea exercitării profesiei de moașă ca profesie liberală de practică publică autorizată.

(2) Formele de organizare a CNMR la nivel național și la nivel teritorial sunt stabilite prin Statutul CNMR.

(3) Statutul și Regulamentul intern de organizare și funcționare al CNMR se elaborează, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de către reprezentanții asociațiilor profesionale ale moașelor și ai Ministerului Sănătății și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Statutul CNMR prevede modul de organizare al primelor alegeri, structura organizatorică la nivel național și teritorial, precum și numărul și durata mandatelor organelor de conducere ale CNMR.

Art. 41

(1) Atribuțiile CNMR sunt următoarele:

a) asigură aplicarea regulamentelor și normelor care organizează și reglementează exercitarea profesiei de moașă din România, indiferent de forma de exercitare și de unitatea în care se desfășoară;

b) autorizează temporar exercitarea profesiei de moașă pentru cetățenii altor state decât cei prevăzuți la art. 1, în cazul situațiilor de urgență, schimburilor de experiență, convențiilor bilaterale între România și aceste state;

c) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea normelor specifice și a reglementărilor privind profesia de moașă și asigură aplicarea acestora;

d) atestă onorabilitatea și moralitatea profesională a membrilor săi;

e) apără demnitatea și promovează drepturile și interesele profesionale ale membrilor săi, apără onoarea, libertatea și autonomia profesională a moașei în exercitarea profesiei;

f) soluționează cererile și petițiile membrilor prin organele de conducere ale filialelor sau, în cazul nesoluționării la acest nivel, prin organele de conducere ierarhic superioare;

- g) asigură respectarea de către moașe a obligațiilor ce le revin față de femeie, nou-născut, cuplu, familie, comunitate și față de sănătatea publică în general;
 - h) elaborează criterii și standarde privind asigurarea calității serviciilor de îngrijiri din domeniul sănătății reproductive și materno-infantile, pe care le propune spre aprobare Ministerului Sănătății;
 - i) supraveghează aplicarea și respectarea standardelor de calitate în desfășurarea activităților acordate de moașe;
 - j) elaborează proiecte de metodologii, de ghiduri și de protocoale de practică în colaborare cu Ministerul Sănătății;
 - k) întocmește, actualizează permanent Registrul Național Unic al Moașelor din România, administrează pagina de internet pe care este publicat;
 - l) analizează cazurile de abateri de la normele de etică și deontologie profesională și de la regulile de bună practică profesională, în calitate de organ de jurisdicție profesională;
 - m) asigură schimbul de informații cu Ministerul Sănătății și cu autoritățile competente ale altor state în vederea exercitării profesiei de către moașe;
 - n) organizează centre de pregătire lingvistică, necesare pentru exercitarea activității profesionale de către moașele cetățeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;
 - o) colaborează cu organizații de profil profesional-stiințific, patronal, sindical din domeniul sănătății și cu organizații neguvernamentale în toate problemele privind exercitarea profesiei și asigurarea sănătății populației;
 - p) colaborează cu Ministerul Sănătății la organizarea și desfășurarea concursurilor și examenelor pentru moașe, desemnează reprezentanți în comisiile pentru concursuri și examene și elaborează subiectele pentru ocuparea posturilor vacante din unitățile publice de sănătate materno-infantilă și reproductivă;
 - r) colaborează cu Ministerul Sănătății la elaborarea contractului-cadru privind condițiile acordării îngrijirilor de sănătate în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și a normelor de aplicare a acestuia;
 - s) promovează interesele membrilor săi în cadrul asigurărilor de răspundere civilă profesională;
 - t) stabilește, în funcție de gradul riscului profesional și de activitatea desfășurată în calitate de salariat sau liber profesionist, valoarea riscului asigurat în cadrul asigurărilor de răspundere civilă pentru moașe;
 - u) organizează puncte teritoriale de informare privind legislația din domeniul sănătății;
 - v) participă, împreună cu Ministerul Educației și Ministerul Sănătății, la stabilirea numărului de locuri alocat moașelor din cadrul facultăților de moașe și asistență medicală.
 - x) avizează fișa de atribuții a postului de moașă în funcție de sectorul în care activează și de gradul obținut;
- (2) Alte atribuții vor fi prevăzute prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art 42

În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, CNMR are dreptul de a formula acțiune în justiție în nume propriu sau în numele membrilor săi.

CAPITOLUL V Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 43

(1) Moașa răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi, a normelor metodologice de aplicare ale acesteia și a Statutului CNMR.

(2) Constatărea, cercetărea și sancțiunile abaterilor disciplinare sunt prevăzute în Statutul CNMR.

(3) Analizărea și soluționărea cazurilor de malpraxis se fac de către CNMR .

(4) Răspundărea disciplinară a moașelor cu drept de liberă practică nu exclude răspundărea penală, contravențională, civilă sau materială, conform prevederilor legale.

Art. 44

(1) Ministerul Sănătății și OAMGMAMR au obligația de a pune la dispoziție Comisiei Naționale desemnate pentru organizărea CNMR evidența nominală a moașelor din România, transferându-se Registrul Național Unic al Moașelor din Romania , în termen de 30 de zile de la publicărea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ministerul Sănătății și OAMGMAMR au obligația de a pune la dispoziție Comisiei Naționale desemnate pentru organizărea CNMR evidența dosarelor IMI, în termen de 30 de zile de la publicărea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 45

(1) Până la alegărea primului Consiliu Național al CNMR din România, cererile de înscriere în Colegiu se depun la Comisia Națională a CNMR.

(2) Autorizațiile de liberă practică eliberate anterior apariției prezentei legi rămân valabile pe perioada pentru care au fost eliberate, urmând a fi reînnoite de către CNMR.

(3) Autorizația de liberă practică reînnoită, conform alin. (2), cu titulatura de *Autorizație de liberă practică pentru autorizărea exercitării profesiei de moașă*, va fi valabilă pe toată perioada de exercitare a profesiei, cu excepția cazurilor în care intervine retrăgărea moașei din profesie.

Art. 46

(1) Structura organizătorică inițială va fi Comisia Națională a CNMR constituită din:

a) 3 reprezentanți ai Ministerului Sănătății;

b) 4 reprezentanți ai AMI

c) 3 reprezentanți ai AMSR;

d) 2 reprezentanți ai OAMGMAMR;

(2) Activitatea Comisiei Naționale a CNMR constă în:

a) exercitărea tuturor atribuțiilor CNMR până la constituirea legală a primului Consiliu Național al CNMR;

b) organizărea în bune condiții a alegerilor locale și naționale;

c) validărea alegerilor locale și naționale.

(3) În scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de prezentul articol, Comisia Națională a CNMR , va colecta cotizațiile lunare în avans pentru o perioadă de 6 luni

(4) Activitatea Comisiei Naționale încetează o dată cu constituirea legală a primei Adunări Generale când se va vota Consiliul Național al CNMR;

Art. 47

Administrația publică locală, prin Consiliile Județene și Consiliul General al Municipiului București, va sprijini consiliile teritoriale ale CNMR, respectiv al municipiului București, cât și Comisia Națională a CNMR, în vedărea dobândirii în condițiile legii a spațiilor necesare desfășurării activității, în termen de 30 de zile de la intrărea în vigoare a prezentei legi.

Art. 48

(1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății împreună cu Comisia Națională a CNMR, emite normele metodologice aprobate prin ordin de ministrul sănătății, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 49

(1) La data intrării în vigoare a acestei legi, dobândesc de drept calitatea de membru al CNMR toate moașele înscrise în OAMGMAMR până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 50

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă dispozițiile art 7 și anexa 2 din OUG nr.144/2008, aprobată cu modificări prin legea 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, iar sintagma „moașa” se elimină din mai sus amintitele acte normative

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Liviu Dragnea

PREȘEDINTELE SENATULUI

Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu